

DECONSTRUCCIÓ DE LA LLEGENDA DE SANT JORDI

La Llegenda de la Princesa Catalina

Vet aquí que una vegada hi havia un Rei que governava un poble. La població estava molt preocupada perquè un drac rondava pel poble menjant-se tots els animals: ovelles, vaques, xais, cavalls...

Un dia, els animals es van extingir perquè el drac se'ls havia menjat tots. Els pastors estaven molt enfadats amb el Rei, perquè no havia trobat cap solució, tot i les queixes constants de les ciutadanes i els ciutadans, i ara no tenien menjar per alimentar-se. Però, com s'alimentaria ara el drac?

El Rei va reunir a totes les persones del poble i els hi va explicar que el drac estava molt enfadat i que cada nit es passejava pel poble cercant menjar, i que ja havien mort diverses persones, devorades pel drac.

Tot el poble estava molt preocupat i entre tots van intentar trobar solucions.

- «Per què no li donem blat? Potser li agrada.» Va dir un home.
- «Perquè no construïm una tanca ben alta rodejant el poblat perquè el drac no pugui entrar?» Va dir una dona.
- «I si anem a caçar a altres indrets i li portem els aliments al drac?» Va dir una jove - Així no ens menjarà a nosaltres! - Va afegir.

I de sobte, la princesa Catalina, filla del rei, va dir:

- «Jo crec que l'hauríem de matar».

Tot el poble es va quedar mut. I un home gran i savi va trencar el silenci amb la pregunta que tothom s'estava fent.

- «I qui el matarà?»

La princesa Catalina, sense pensar-s'ho dues vegades va dir:
« Jo!! Jo el mataré! Jo aniré a la seva cova i li clavaré l'espasa posant fi a aquesta agonia!»

El poble va exclamar d'alegria, però el Rei no estava convençut i va afegir:

- «D'acord. Aniràs a matar al drac perquè ets una dona forta i valenta, amb coratge i si et veus capaç de matar al drac, jo també t'hi veig. Confio en tu. Però no aniràs sola. T'acompanyarà un soldat del meu exèrcit per si necessitessis ajuda, que el drac és molt ferotge.

-»D'acord pare, però si ve amb mi és perquè tu estiguis tranquil. Jo puc fer-ho sola perfectament.»-va contestar la princesa Catalina.

L'endemà ben d'hora al matí la princesa Catalina i el soldat van fer rumb cap a la cova on es trobava el drac per clavar-li l'espasa i posar fi a la seva vida.

Cinc hores més tard, cansats, però amb ganes de portar a terme el seu propòsit, van arribar a la cova.

- «Drac! Surt de la cova! No tens gana?» - Va cridar la princesa amb fúria, amb l'espasa a la mà.

- «Sí! Surt, drac malèfic! Surt i enfronta't!»- Va dir el soldat, que estava sostenint un altre espasa.

Uns minuts més tard, el terra va començar a tremolar i un soroll molt estrident acompanyat d'unes flamerades, van enunciar l'arribada del drac.

La princesa Catalina va rodejar al drac per la dreta, el soldat va rodejar al drac per l'esquerra. El drac movia la cua amb forta intensitat fins a tal punt que va colpejar al soldat llençant-li l'espasa a terra.

El drac es va dirigir cap al soldat que jeia al terra desarmat amb la intenció d'esclafar-lo amb les seves gran arpes, però la princesa que era molt valenta va fer un salt i es va enfil·lar al llom del drac, i li va clavar l'espasa al coll. Però la pell del drac era tan dura i el drac tan gran i fort, que no va ser suficient per posar fi a la seva vida, però sí que va permetre al soldat guanyar temps i recuperar la seva espasa.

El soldat, ara ja armat, li va clavar l'espasa a la panxa i entre la princesa i el soldat, van vèncer al drac.

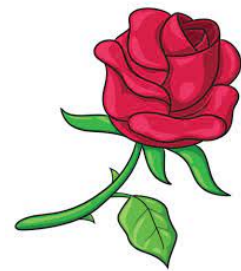
El drac va caure a terra i va començar a sagnar. De la sang, van sortir dues roses.

El soldat va agafar-ne una, es va dirigir cap a la princesa Catalina i va dir:
« Té, per tu. Ho has fet molt bé.»

La Princesa Catalina, en aquell moment, va mirar a terra, va agafar l'altra rosa que havia quedat estesa allà abaix del drac i es va dirigir cap al soldat i li va dir:

« Té, si tu acceptes la meva rosa, jo accepto la teva. Perquè tu també ho has fet molt bé i junts hem pogut vèncer al drac.»

- «D'acord. L'accepto. Quan la miri, sempre recordaré el teu coratge i el teu enginy. Gràcies a tu ja podrem tornar a tenir vaques, ovelles i altres animals. El poble estarà molt orgullós.» va dir el soldat.

I des d'aleshores, cada 23 d'abril es regalen roses a aquelles persones que considerem valentes i amb coratge.

La Comissió de Coeducació de l'Institut Vil·la Romana us desitja una feliç setmana de les lletres i un feliç Sant Jordi!